

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: FPŽ-3212/2019

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca: Mladena Genca, kao predsjednika vijeća te Sanje Gospočić i Tomislava Tomašića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Mirjane Laljek, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljene pravne osobe SURIĆ j.d.o.o. i okrivljene Jelene Surić, kao odgovorne osobe, zbog prekršaja iz članka 192. stavka 1. točke 1. i stavka 4. Općeg poreznog zakona (»Narodne novine«, br. 115/16., 106/18., 121/19., 32/20. i 42/20.), odlučujući o žalbi okrivljene pravne osobe SURIĆ j.d.o.o. i okrivljene Jelene Surić, kao odgovorne osobe, podnesenoj protiv rješenja o prekršaju Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA: UP/I-740-04/19-02/576, URBROJ: 513-07-17/19-8 od 4. studenog 2019., u sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2021.,

r i j e š i o j e

Prihvatanjem žalbe okrivljene pravne osobe SURIĆ j.d.o.o. i okrivljene Jelene Surić, kao odgovorne osobe, a u povodu žalbe i po službenoj dužnosti, ukida se pobijano rješenje o prekršaju i predmet vraća prvostupanjskom tijelu državne uprave koje vodi prekršajni postupak na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje

1. Rješenjem o prekršaju prvostupanjskog tijela državne uprave koje vodi prekršajni postupak okrivljenici su proglašeni krivima i kažnjeni novčanim kaznama, i to pravna osoba SURIĆ j.d.o.o. novčanom kaznom u iznosu od 8.000,00 kuna, a odgovorna osoba Jelena Surić, novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 kuna, zbog prekršaja iz članka 192. stavka 1. točke 1. i stavka 4. Općeg poreznog zakona, činjenično opisanog u izreci pobijanog rješenja o prekršaju.

2. Istim rješenjem okrivljenici su obvezani na naknadu troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od po 300,00 kuna, svaki.

3. Protiv prvostupanjskog rješenja o prekršaju okrivljenici su podnijeli žalbu, navodeći da ga pobijaju iz svih žalbenih osnova, navodeći da iz svega navedenog jasno se vidi da prvostupanjsko Porezno tijelo koje je donijelo osporeno rješenje o prekršaju nije utvrdilo sve činjenice, već je svoj zaključak izvodilo iz Zapisnika sačinjenog od poreznih djelatnika u nadzoru, koji su neistiniti, nevjerodostojni,

paušalni, proizvoljni, tendenciozni i zločesti, pa zbog svega toga prvostupanjsko porezno tijelo nije moglo donijeti niti valjano rješenje.

4. Žalba je osnovana.

5. Rješavajući predmet te ispitujući pobijano rješenje o prekršaju u smislu odredbe članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17. i 118/18.) po službenoj dužnosti, uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske (dalje: Sud) utvrdio je da je počinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 10. Prekršajnog zakona jer se odluka temelji na nezakonitom dokazu iz članka 90. Prekršajnog zakona.

6. Odredbom članka 90. Prekršajnog zakona propisano je da se odluka ne smije temeljiti na dokazima koji su pribavljeni na nezakonit način, time da su nezakoniti dokazi u smislu stavka 2. točke 2. citirane odredbe, između ostaloga, oni koji su pribavljeni povredom odredaba prekršajnog postupka i koji su izričito predviđeni tim Zakonom, te drugi dokazi za koje se iz njih saznalo.

7. Iz obrazloženja pobijanog rješenja o prekršaju proizlazi da se odluka o krivnji okrivljenika temelji, između ostalog, na materijalnom dokazu u vidu Zapisnika o obavljenom nadzoru izdavanja računa i evidentiranja prometa i provođenja postupka fiskalizacije, KLASA: 471-01/19-01/631, URBROJ: 513-07-13-19-2 od 7. kolovoza 2019. (dalje u tekstu: Zapisnik o obavljenom nadzoru), koji zapisnik je sastavljen po ovlaštenim službenim osobama tijela državne uprave, a isti sadrži i izjavu radnika Nikice Tomljenovića, koji je bio nazočan u poslovnom prostoru poreznog obveznika Mesnica Surić, Bana Jelačića 1, Nin, 7. kolovoza 2019., u vrijeme poreznog nadzora, o bitnim činjenicama u svezi prekršaja stavljenog okrivljenicima na teret, koji je u tom trenutku imao svojstvo svjedoka.

8. Treba istaknuti da u skladu s člankom 158. stavkom 7. Prekršajnog zakona, ovlaštena osoba tijela državne uprave kada postupa u okviru svoje nadležnosti za provođenje nadzora, može osobu ispitati u svojstvu svjedoka, sukladno odredbama ovoga Zakona o ispitivanju svjedoka u prekršajnom postupku, a člankom 158. stavkom 8. citiranog Zakona propisano je da se zapisnici o ispitivanju, između ostalog, svjedoka iz stavka 7. ovog članka mogu koristiti kao dokaz u prekršajnom postupku.

9. U konkretnom slučaju nesporno proizlazi da ovlaštene osobe tijela državne uprave postupajući u okviru svoje nadležnosti za provođenje nadzora prije razgovora sa svjedocima, nisu postupile u skladu s odredbom članka 173. stavka 1. Prekršajnog zakona i smislene primjene odredbi Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.), koje važe za ispitivanje svjedoka.

10. Naime, dokaz iskazom svjedoka nije izričito reguliran odredbama Prekršajnog zakona, već je u odredbi članka 173. stavka 1. Prekršajnog zakona propisano da se u prekršajnom postupku primjenjuju smislene odredbe koje su propisane u Zakonu o kaznenom postupku za ispitivanje svjedoka, osim ako Prekršajnim zakonom nije što

drugačije određeno i to u slučaju stegovnog kažnjavanja sudionika postupka (članak 166. stavka 2. Prekršajnog zakona), izvanraspravnog ispitivanja (članak 167. stavak 7. Prekršajnog zakona) te odgode i prekida glavne rasprave (članak 168. stavak 2. Prekršajnog zakona). Radi se o personalnom dokazu čije je izvođenje strogo formalno regulirano zakonskim odredbama i čija je povreda propisana kao nezakonitost i neuporabljivost dokaza u postupku. Stoga se u prekršajnim postupcima supsidijarno primjenjuju odredbe članka 283. do 300. Zakona o kaznenom postupku prilikom izvođenja dokazne radnje ispitivanja svjedoka, dok su u članku 300. Zakona o kaznenom postupku izričito propisane situacije kada se iskaz svjedoka smatra nezakonitim dokazom.

11. Nadalje, odredbom članka 300. stavka 1. točke 5. Zakona o kaznenom postupku propisano je da se iskaz svjedoka, osim u slučajevima posebno propisanim ovim Zakonom, ne može upotrijebiti kao dokaz u postupku ako upozorenja iz članka 288. stavka 3. ovog Zakona nisu ubilježene u zapisnik, a kojom odredbom je propisano:

„3) Nakon toga svjedok će se upozoriti da je dužan govoriti istinu, da ne smije ništa prešutjeti i da je davanje lažnog iskaza kazneno djelo. Svjedok će se upozoriti i da nije dužan odgovarati na pitanja predviđena u članku 286. stavku 1. ovoga Zakona i to će se upozorenje unijeti u zapisnik.“

12. Iz sadržaja Zapisnika o obavljenom nadzoru proizlazi da propisana upozorenja nisu tekstualno unijeta u predmetni zapisnik pa sadržaj obavijesti koju je radnik Nikica Tomljenović dao ovlaštenim službenicima koji su obavljali nadzor provođenja postupka fiskalizacije i nadzor izdavanja računa i evidentiranja prometa kod poreznog obveznika SURIĆ j.d.o.o., nije zakonit dokaz jer se radi o neformalnoj obavijesti ovlaštenim osobama tijela državne uprave prilikom provođenja nadzora, a izjava imenovanog radnika citirana je i u obrazloženju pobijane prvostupanjske odluke o prekršaju.

13. Kako u konkretnom slučaju imenovani svjedok prije davanja izjave nije upozoren na način propisan odredbama Zakona o kaznenom postupku koje se supsidijarno primjenjuju u prekršajnom postupku odnosno propisana upozorenja nisu ubilježena u zapisnik, to predmetni Zapisniku o obavljenom nadzoru u dijelu koji sadrži njegovu izjavu (s obzirom na način pribavljanja) čini nezakonitim dokazom pa se na takvom dokazu, u smislu odredbe članka 90. stavka 2. točke 2. Prekršajnog zakona, odluka ne smije temeljiti. Naime, na temelju članka 121. stavka 1. Prekršajnog zakona, taj dio zapisnika koji sadrži izjavu svjedoka bez svih propisanih upozorenja, prvostupanjsko tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak trebalo je izdvojiti iz spisa predmeta, a što nije učinilo, već je donijelo meritornu odluku, temeljeći istu i na ovom dokazu, te na taj način utvrđuje činjenično stanje i donosi zaključak o prekršajnoj odgovornosti okrivljenika. Bez obzira na okolnost da je ostali dio Zapisnika o obavljenom nadzoru sastavljen u skladu sa zakonom, isti nije mogao biti korišten kao dokaz u postupku i na istom se odluka o prekršaju nije mogla temeljiti.

14. Slijedom svega navedenog, prvostupanjsko tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak počinilo je bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 10. Prekršajnog zakona, na koju povredu ovaj Sud pazi i

po službenoj dužnosti, a obzirom na utvrđenu bitnu povredu postupka, pobijano rješenje ne može se ispitati glede ostalih žalbenih osnova.

15. Stoga je, na temelju članka 206. stavka 1. Prekršajnog zakona, riješeno kao u izreci ovog rješenja, time da će prvostupanjsko tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak u ponovnom postupku otkloniti istaknutu bitnu povredu, te izvesti sve potrebne (i zakonite dokaze) za pravilno utvrđenje stanja stvari, pa će, vodeći računa i o ostalim žalbenim navodima, donijeti novu, na zakonu osnovanu i valjano obrazloženu odluku.

U Zagrebu 6. listopada 2021.

Zapisničarka:

Mirjana Laljek, v.r.

Predsjednik vijeća:

Mladen Genc, v.r.

Rješenje se dostavlja Ministarstvu financija Republike Hrvatske, Poreznoj upravi, Područnom uredu Split, u 5 (pet) otpravaka: za spis, okrivljenike i tužitelja.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice
dita Vrkljan